

تیشر

ویژه‌نامه حوادث | روزنامه جام جم | ۵

چهارشنبه ۷ شهریور ۱۴۰۳ | شماره ۱۰۷۳

جالش می‌کشد، مقام قضا است که بین دفاعیات وکیل متهم و وکیل شاکی تصمیم می‌گیرد متهم را محکوم یا تبریه کند. مهم این است که وکیل تا جایی که مدارک در اختیارش بوده، طبق وظایف خود و به درستی از موکل اش دفاع کرده است. اما اگر در نهایت تصمیم‌گیری در حوزه اختیارات وکیل نبوده و اساساً وکیل متهمد به نتیجه نیست و نتیجه در اختیار فرد دیگری است. حتی ممکن است رای خود قاضی پس از اتخاذ تصمیم در مراحل مختلف بالاتر نقض شود. به هر حال مراحل مانند دادگاه تجدیدنظر، دیوان عالی کشور، اعاده دادرسی و دها طرق فوق العاده و غیر فوق العاده برای بررسی پرونده وجود دارد که به موضوع رسیدگی کنند. این که بعضی از وکلا از پذیرفتن پرونده‌های خانوادگی خودداری می‌کنند به این علت است که ذهنیت مردم نسبت به وکلا همچنان یک ذهنیت منفی است. در حالی که وکیل به جهت شغل خود نسبت به هر پرونده بیگیری و مراجعات لازم را ناجم می‌دهد، حالا ممکن است مراجعت کننده زوج باشد یا زوجه که برای وکیل هیچ تفاوتی نمی‌کند. هر کسی که مراجعت کند وکیل، پرونده را بررسی کرده و براساس مدارک و مستندات موجود اقدامات لازم را انجام می‌دهد. در نهایت نیز قاضی تمام جواب پرونده اعم از آنچه که وکیل متهم یا وکیل شاکی ارائه کرده را بررسی کرده و براساس آن و به عنوان شخص بی‌طرف تصمیم‌گیری می‌کند.

۲ چه راهکارهایی برای افزایش امنیت وکلا وجود دارد؟

یک راهکار قانونی داریم که مجلس براساس آن قانونی برای صیانت از شاغلان حرفة وکالت تعیین و ضمانت اجرایی هم پیش‌بینی کند؛ اما موضوع مهم‌تر، موارد پنچگانه‌ای است که در مورد آن باید روشنگری شود. این که وکیل چه وظایفی دارد، هم برای خود وکیل باید روشن شود و هم برای تمام افرادی که با شغل وکیل در ارتباط هستند. اگر این روشنگری‌ها ناجم شده و فیلم‌ها، کتاب‌ها و مقالات براساس اقدامات پژوهشی و میدانی ساخته و نوشته شده واقعیت‌ها آن طور که هست مطرح شود، در این صورت می‌توان طرز تلقی جامعه را نسبت به شغل وکالت اصلاح کرد. مادا نامی کیم که تمام جامعه وکلا آدمهای درستی هستند. در هر حرفة و شغلی ممکن است افراد غیرشایسته‌ای هم حضور داشته باشند که بتنه قانون باید با این افراد بخورد کند. یعنی اگر در جایی وکیل حق از موکل خود تضییع کرد و عده نایجایی داد یا ادعای کرد که می‌تواند در دستگاه قضایی نفوذ کند، با آنها باید طبق قانون بخورد شود؛ اما عده وکلا در احتمال حق هستند و به عنوان بازوی قضایی به قاضی مشورت می‌دهند. در یک روز ممکن است پرونده‌های مختلفی به قاضی ارجاع شود، اما شاید وکیل در یک ماه ۲-۳ پرونده در اختیار داشته باشد که می‌تواند با دقت تمام جواب آنها را بررسی و نقاط کور را کشف کند. وکیل، بازوی خوب و مناسب برای قاضی شعبه است و بتنه قضایی هم باید دقت کند لواحی که وکلا با زحمت و تلاش بسیار می‌نویسند را مورد عنایت قرار دهد، زیرا تمام لوایح مستند و مستدل و موجه می‌تواند برای قضات متمرثمر واقع شود. درباره تمام این موارد باید روشنگری صورت گیرد تا از میزان آسیب‌ها و صدماتی که متوجه وکلاست، کاسته شود.

دست نمی‌آورند، می‌گویند پس ذهنیت‌های ایجاد شده در مورد وکلا درست بوده است. در هر صورت باید در مصاحبه با این پنج گروه، تمایلات جرم‌شناسانه در آنها بررسی شود. پس از انجام آزمایش نیز نتایج به مراکز قانونگذاری از جمله مجلس شورای اسلامی ارائه شود تا قانونی برای صیانت از وکلا تصویب کنند که ضمانت اجرایی هم داشته باشد.

۳ گفته می‌شود برخی وکلا از پذیرفتن پرونده‌های خانوادگی به دلیل مشکلات احتمالی خودداری می‌کنند. این موضوع تا چه میزان صحت دارد؟

این به فرهنگ جامعه و زمانی برمی‌گردد که تلقی و درک درستی از وظایف یک وکیل نداشته باشند. وکیل چه وکیل خواهان باشد، چه وکیل خوانده یا وکیل متهم یا شاکی، وظیفه‌اش دفاع از موکل براساس مدارک و مستندات مطابق با واقعیت است. ولی در مواردی شاهدیم موکل حتی به وکیل انتخابی خود همه حقایق را نمی‌گوید و شفافسازی نمی‌کند. تصور می‌کند نزد مقام قضایی می‌تواند صحبت‌هایی مطرح کند که ماجرا به نفع خودش تمام شود. یا حتی گاهی مولکان به زعم خود تلاش می‌کنند مدarakی که ممکن است علیه آنها استفاده شود را در اختیار وکیل قرار ندهند و پس از ورود به پرونده انتظار پیروزی از وکیل خود را دارند، اما در زمان دفاعیات با مستندات و مدارکی مواجه می‌شود که حقایق طرف مقابل را اثبات می‌کند. در حالی که اینجا تصمیم‌گیرنده نهایی مقام قضایی است. یعنی وکیل خواهان از یک سو و وکیل خوانده از طرف دیگر، مدارک و مستندات و دفاعیات خود را به شکل شفاهی و کتبی ارائه داده و آنچه که در این جا موازنی برقرار می‌کند و موضوع را در ذهن به

هرگونه وعده‌ای که اساس وکالت را مخدوش می‌کند، خودداری کند. مثلاً بگوید با قضایی آشنایی داشته یا قدرت اعمال نفوذ دارم یا در مواردی که موضوع پرونده قتل و اعدام بوده و موکل حاضر است، هزینه بسیار سنگینی را مقابل شود تا به هر قیمتی مانع از اجرای مجازات شود. در چنین موقعی امکان دارد خدای ناکرده وکیل وسوسه شده و عده‌های غیرقابل اجرایی به موکل خود دهد. در این میان ممکن است نتیجه مورد انتظار موکل حاصل نشود و از روی عصبانیت و مواجهه با عده‌های توخالی ارائه شده از سوی وکیل، دست به اقداماتی بزند که نه خود موکل راضی باشد و نه خود موکل. دسته چهارم، دستگاه قضایی و زیرمجموعه‌های آن شامل قضا و کارکنان است که از نظر قانونی آن وکیل باید در مورد موضوع دفاع از تأمینات و اقدامات شاغلان شغل قضایی برخوردار باشد؛ یعنی احترامی که به یک قاضی گذاشته می‌شود، باید به یک وکیل نیز گذاشته شود اما تبصره‌ای که در ماده واحد مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام به تاریخ ۱۱ مهر ۱۴۰۰ پیش‌بینی شده است، هیچ‌گونه ضمانت اجرایی ندارد. حتی در داخل شعبه نیز گاهی شاهدیم که خود قضایی یا کارکنان شعبه احترامی را که شأن وکیل اقتضا می‌کند لحاظ نمی‌کنند. یا حتی بعضًا وقتی یک اصحاب دعوی به شعبه مراجعته می‌کنند، برای این که به هر شکلی او راضی از شعبه خارج شود، می‌گویند وکیلت درست انجام وظیفه نکرده و برو سراغ او، این نوع برخورد نشان می‌دهد یکی از آسیب‌هایی که ممکن است جرایمی را متوجه وکلا کند، نوع رفتار کارکنان یک شعبه است. بتنه شعبه و قضات بیشترین دقت را چاشنی کار خود می‌کنند، با این حال افراد اندکی نیز فرافکنی می‌کنند و پیروزی یا شکست وکیل را گردن او نداخته و وکیل را درگیر یکدیگر می‌کنند. دسته پنجم، افکار عمومی و متأسفانه ذهنیت منفی آنها در مورد وکلاست. علت این مسئله را می‌توان در موارد مختلفی از جمله در فیلم‌هایی که در داخل یا خارج از کشور ساخته می‌شود، جستجو کرد. بتنه نه همه، اما برخی از آنها برای جذب مخاطب بیشتر، چهره بسیار خوشایندی از وکلانشان می‌دهند که بر اساس آن، وکلا افراد شیاد و کلاشی هستند که فقط به پول فکر می‌کنند و به هر قیمتی می‌خواهند حق را ناحق کنند. همین مسئله باعث شده افکار عمومی ذهنیت مشتبی نسبت به وکلا نداشته باشند. در چنین شرایطی وقתי وارد یک دفتر وکالت می‌شوند و نتیجه دلخواه شان را به

